

Lausunto Rauman Papinpelto 2:n lehdosta ja liito-orava- potentialialista 2025

Sisältö

1. Johdanto	3
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	3
3. Työstä vastaavat henkilöt	4
4. Aineistot ja menetelmät	4
5. Tulokset	5
5.1. Lehdon nykytila	5
5.2. Vieraslajit	7
5.3. Liito-oravalle soveltuva elinympäristö	8
6. Kirjallisuus ja lähteet	10

Päiväys: 18.9.2025

Tarkastaja: Tarja Pajari

Projektinnumero: 12023491

Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2025

Viittausosuus: Ahlman, S. & Solala, S. 2025:

Lausunto Rauman Papinpelto 2:n lehdosta ja liito-oravapotentiaalista 2025. Sitowise Oy.

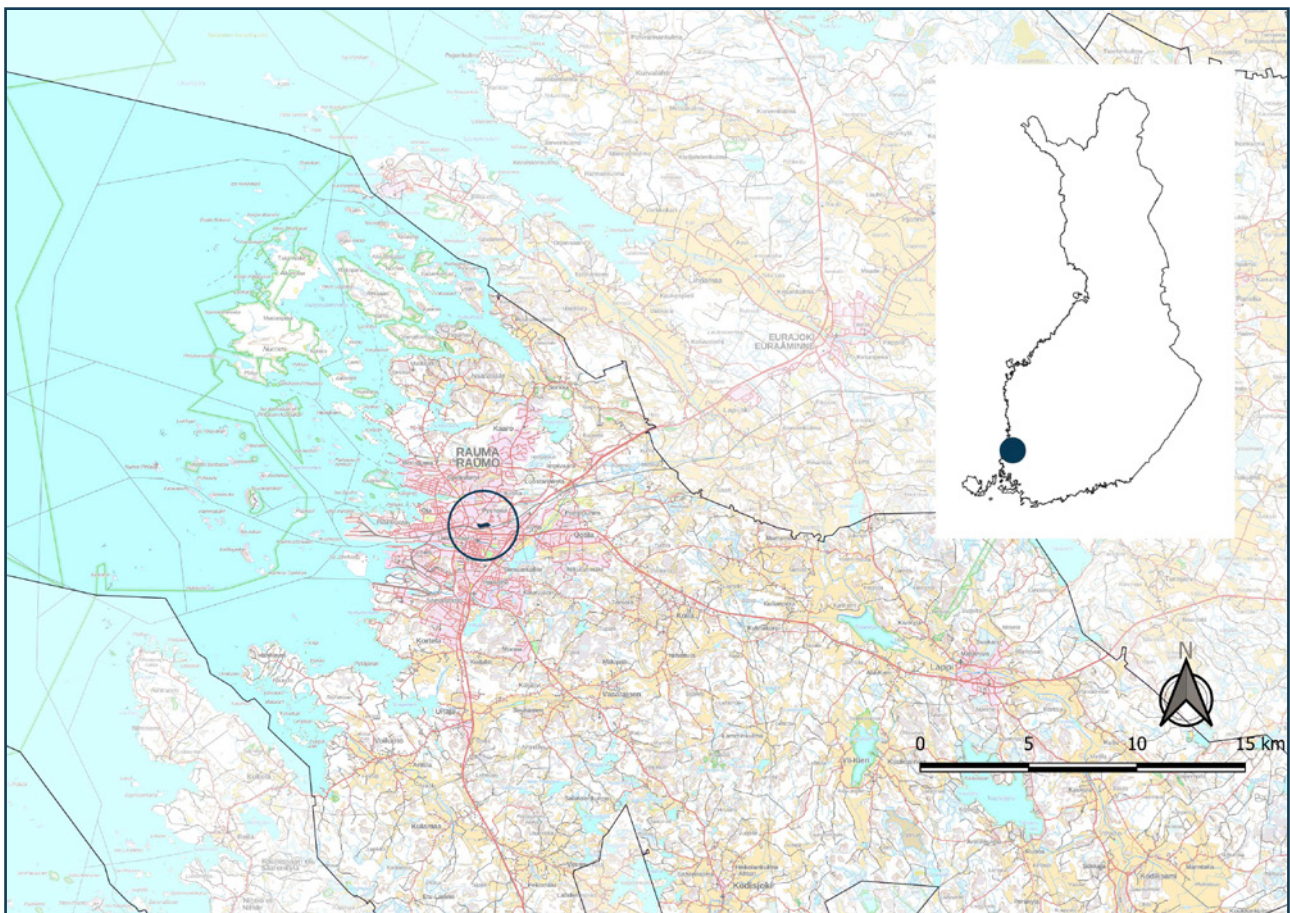
1. Johdanto

Rauman kaupunki suunnittelee parkkialueen rakentamista Papinpellon alueelle osana asemakaavoitusta. Alueelta on laadittu vuonna 2013 luontoselvitys, joka on vanhentunut osittain (Ahlman 2013). Tuolloin ei inventoitu lepakoita, mutta niistä tehtiin erillisselvitys vuonna 2025 (Alakopsa ym. 2025). ELY-keskus on esittänyt lisäksi vuoden 2013 selvityksen päivittämistä tarvittavilta osin, joten alueella tehtiin maastokatselmus 4.9.2025. Tuolloin tarkastettiin vuonna 2013 löydetyn lehdon nykytila sekä arvioitiin liito-oravalle soveltuvan elinympäristön nykytilanne.

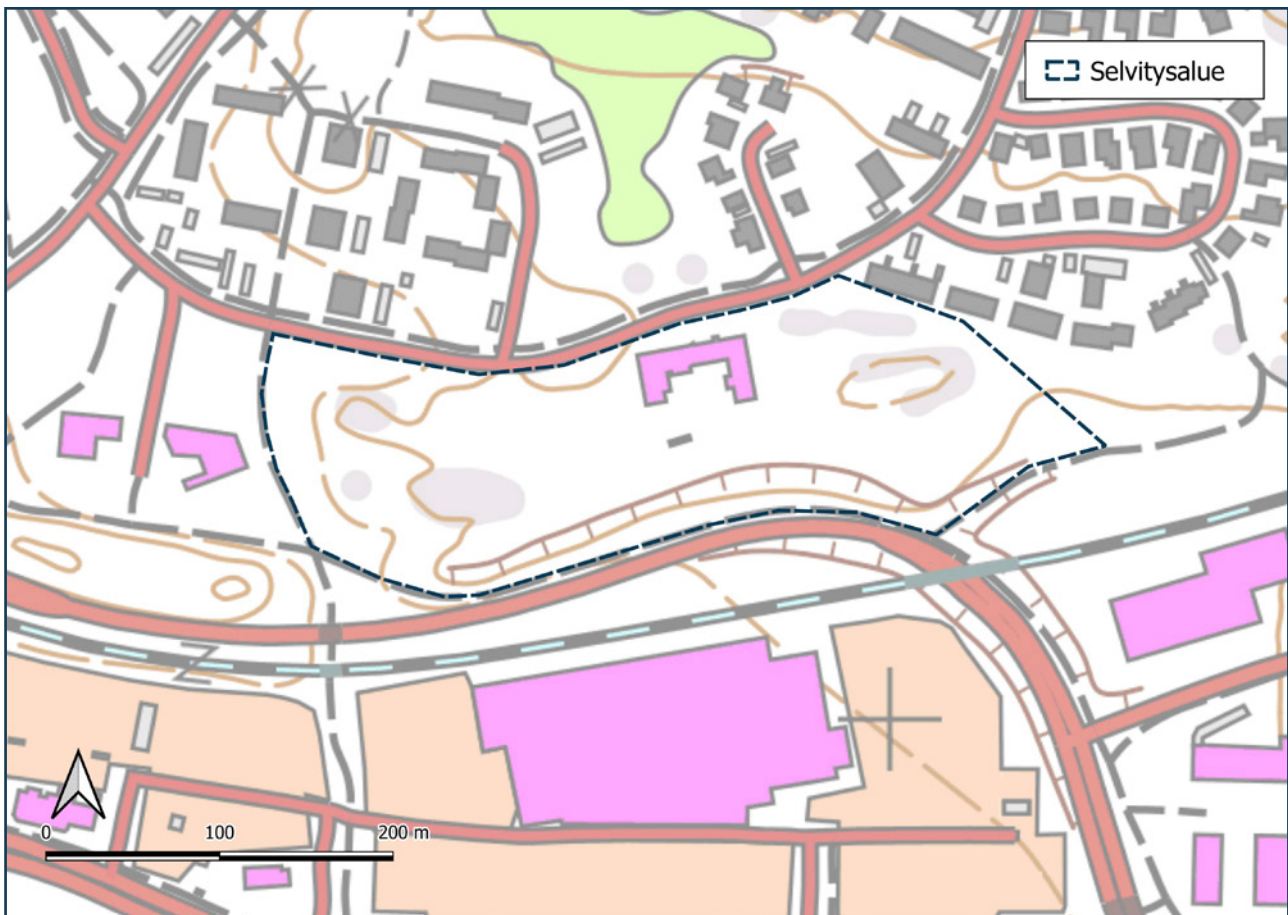
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Papinpellon selvitysalue sijaitsee Rauman keskustassa Pyynpään kaupunginosassa (kuva 1). Alue rajautuu pohjoispuolella Itsenäisyydenkatuun ja eteläpuolella Hakunintiehen. Luoteisväylän ja Sor-kantien risteysalue sijaitsee selvitysalueen länsipuolella noin 400 metrin etäisyydellä. Alueelle sijoittuu päiväkotia. Selvitysalueen pinta-ala on noin viisi hehtaaria (kuva 2).

Selvitysalue sijaitsee eteläborealisella lounaismaan metsäkasvillisuusvyöhykkeellä ja Etelä-Suomen kilpikaitaiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Alue on rakennetun ympäristön puistometsää, jossa risteilee polkuja. Puusto on pääosin nuorta tai varttuneempaa alle 50-vuotiasta mänty-koivusekametsää. Haapavaltaisia aloja esiintyy länsi- ja itäosassa. Alueella on pienialaisia

Kuva 1. Selvitysalueen (sininen alue) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.

Kuva 2. Selvitysalueen sijainti ja rajaus.

kallioita, jotka ovat enimmäkseen puustoisia. Länsi- ja eteläreunassa on joutomaaksi tulkittavaa heinäniittyä.

3. Työstä vastaavat henkilöt

Rauman Papinpelto 2:n asiantuntijalausunnosta vastasivat ympäristönhoitaja ja luontokartoittaja (EAT) Santtu Ahlman sekä luontokartoittaja (EAT) Sini Solala. Solala teki alueelle maastokatselmuksen. Ahlmanilla on 22 vuoden kokemus ja Solalalla kolmen vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinneista.

4. Aineistot ja menetelmät

Vuoden 2013 luontoselvityksessä selvitysalueen länsiosasta rajattiin nuokkuhelmikkä-linnunherne-tyypin (MeLat) kuiva lehto, joka oli tuolloin uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN). Vuoden 2018 uhanalaisuusluokittelun perusteella kyseinen lehtotyyppi on vaarantunut (VU) (Kontula & Raunio 2018). Vuoden 2013 selvityksen perusteella muita merkittäviä luontoarvoja ei selvitysalueelta löydetty, joten maastokatselmuksessa 4.9.2025 käytiin tarkastamassa lehdon nykytila ja tekemässä mahdollisimman tarkka rajaus paikkatietoaineistoa varten. Lehdosta kirjoitettiin kasvillisuuskuvaus ja otettiin dokumenttivalokuvat.

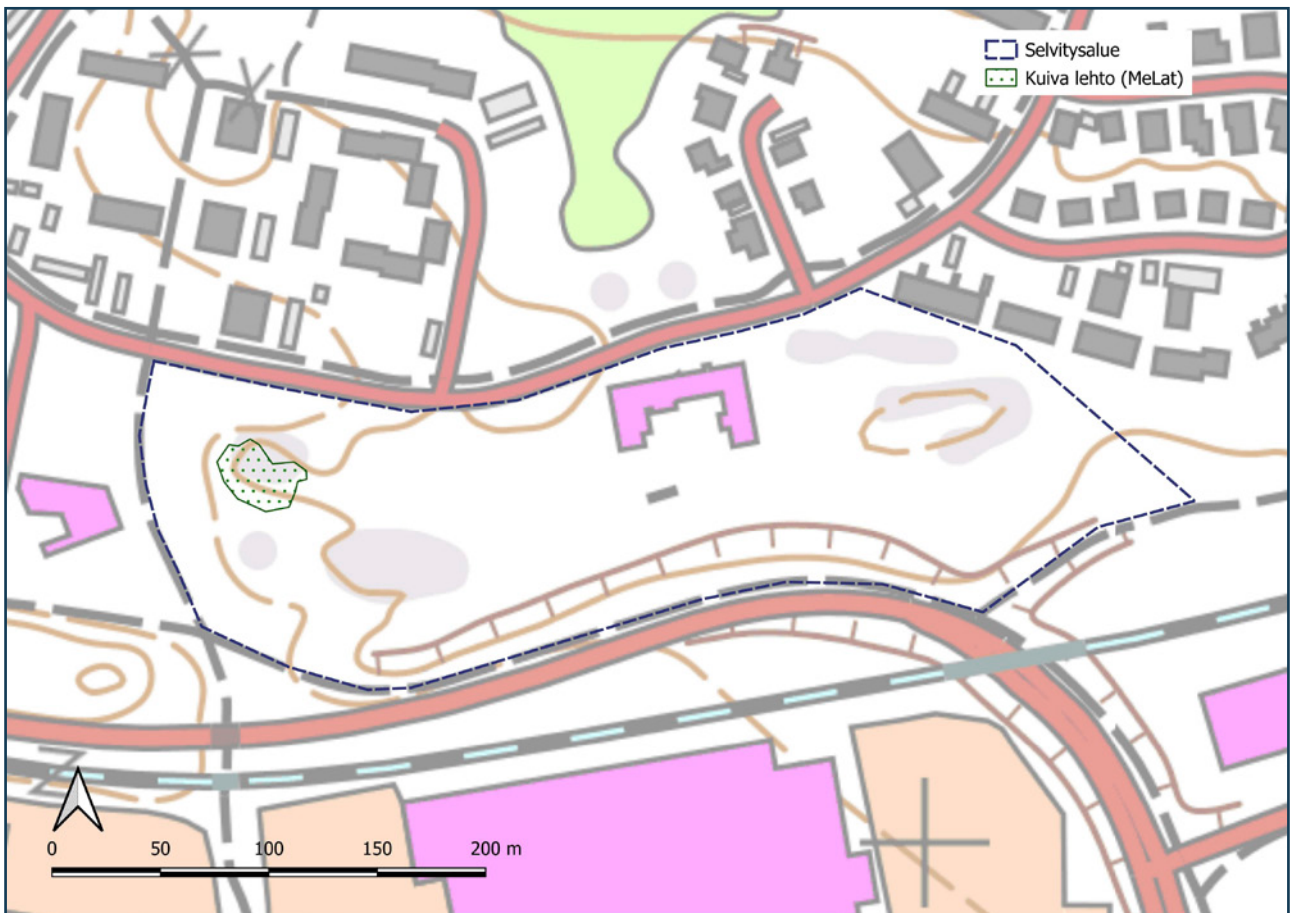
Liito-oravien osalta arvioitiin lajille soveltuvat elinympäristöt metsien puustorakenteiden perusteella. Vuoden 2013 luontoselvityksessä lajin reviiriä ei löydetty ja alueella arvioitiin olevan hyvin niukasti lajille soveltuvaa elinympäristöä.

5. Tulokset

5.1. Lehdon nykytila

Nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLat) kuiva lehto (kuva 3) on luonnontilainen. Alueella on säästynyt iäkkäitä mäntyjä. Lehdossa on myös koivuja, tuomia ja pihlajia. Lahopuuta on muodostunut erityisesti koivuista ja pihlajista. Lehtoluontotyyppiä heikentävänä tekijänä on kallion päältä alaa vallannut vadelmakasvusto. Muuten merkittävää heikentymistä, taimien, pensoittumisen tai heinittymisen suhteen ei ole. Kielo ja nuokkuhelmikkä kasvavat hyvin runsaina lehdossa. Muita runsaita lajeja ovat lillukka, karhunputki, aivotvirna, käenkaali ja nurmitädyke. Koiranheisiä on noin kymmenkunta alkua ja korpipaatsamaa kahdessa paikassa. Myös kurjen-, harakan- ja kissankello esiintyvät alueella. Lehdon kasvillisuudesta esitetään valokuvia sivulla 6 (kuvat 4 ja 5).

Kuivan lehdon kuvio suositellaan säilytettävän ennallaan siten, että sen puusto, pienilmasto ja ominaispiirteet eivät heikenny. Suojavyöhykkeeksi länsipuolella suunnitellun parkkialueen puolella riittää todennäköisesti vähintään viisi metriä. Kosteaa lehtoa vaatisi suuremman suojavyöhykkeen, sillä se on herkkä kuivumiselle toisin kuin kuiva lehto.

Kuva 3. Kuivan lehdon rajaus.

SINI SOLALA

Kuva 4. Kuivan lehdon kasvillisuutta.

SINI SOLALA

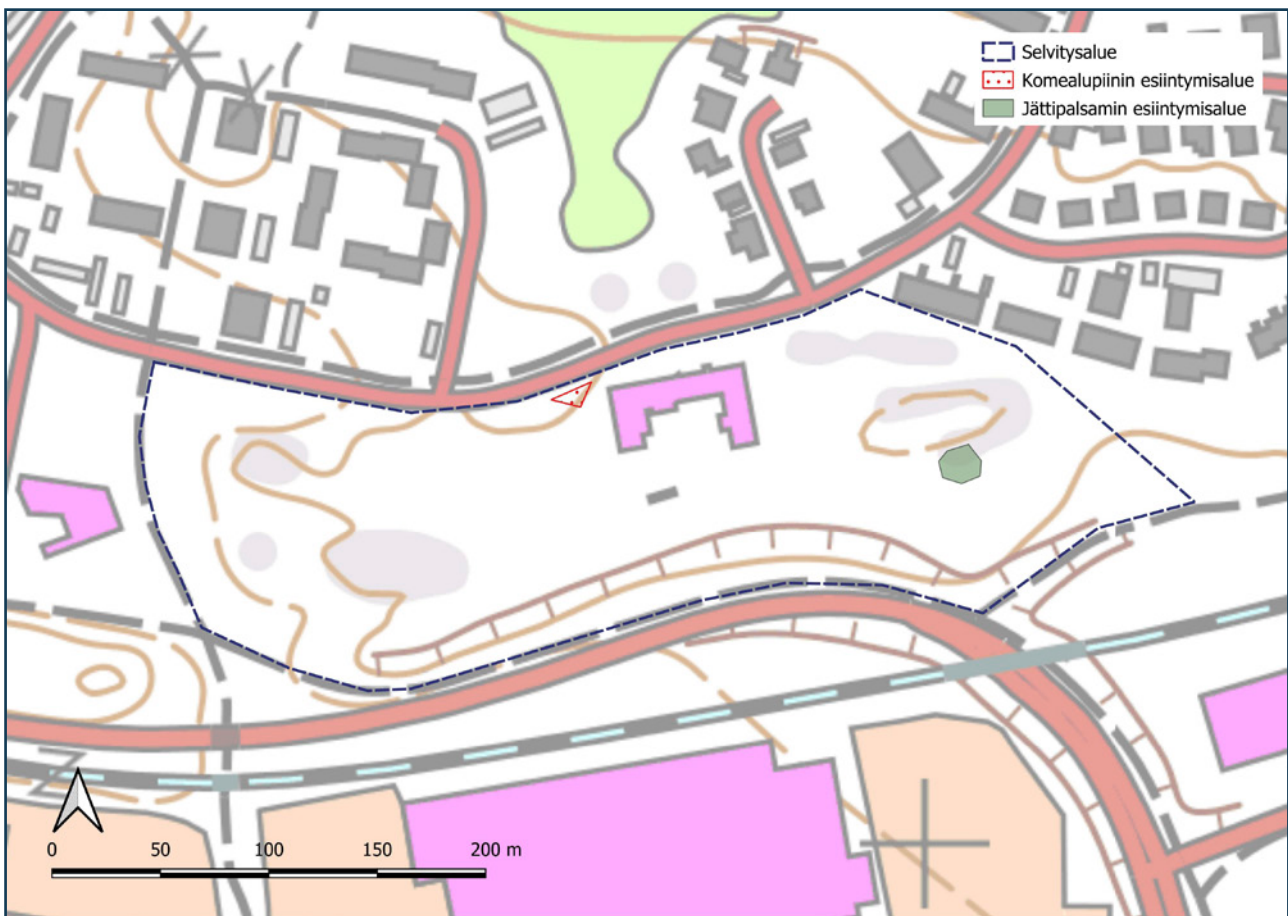

Kuva 5. Kuivan lehdon kasvillisuutta.

5.2. Vieraslajit

Liito-oravalle soveltuvien elinympäristöjen katselmuksen aikana uuden vuoropäiväkotirakennuksen länsipuolella havaittiin komealupiiniesiintymä. Lisäksi selvitysalueen itäosassa havaittiin jättipalsamikasvusto (kuva 6). Komealupiini on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi ja jättipalsami koko EU:ssa haitalliseksi vieraslajiksi, joten niiden esiintyminen suositellaan huomioitavan asianmukaisesti tulevissa maankäyttösuunnitelmissa.

Selvitysalueella havaittiin vieraslajeista myös ruotsinpihlaja, isotuomipihlaja, terttuselja ja kiilto-tuhkapensas puutarhakarkulaisina, mutta niitä ei ole luokiteltu haitallisiksi.

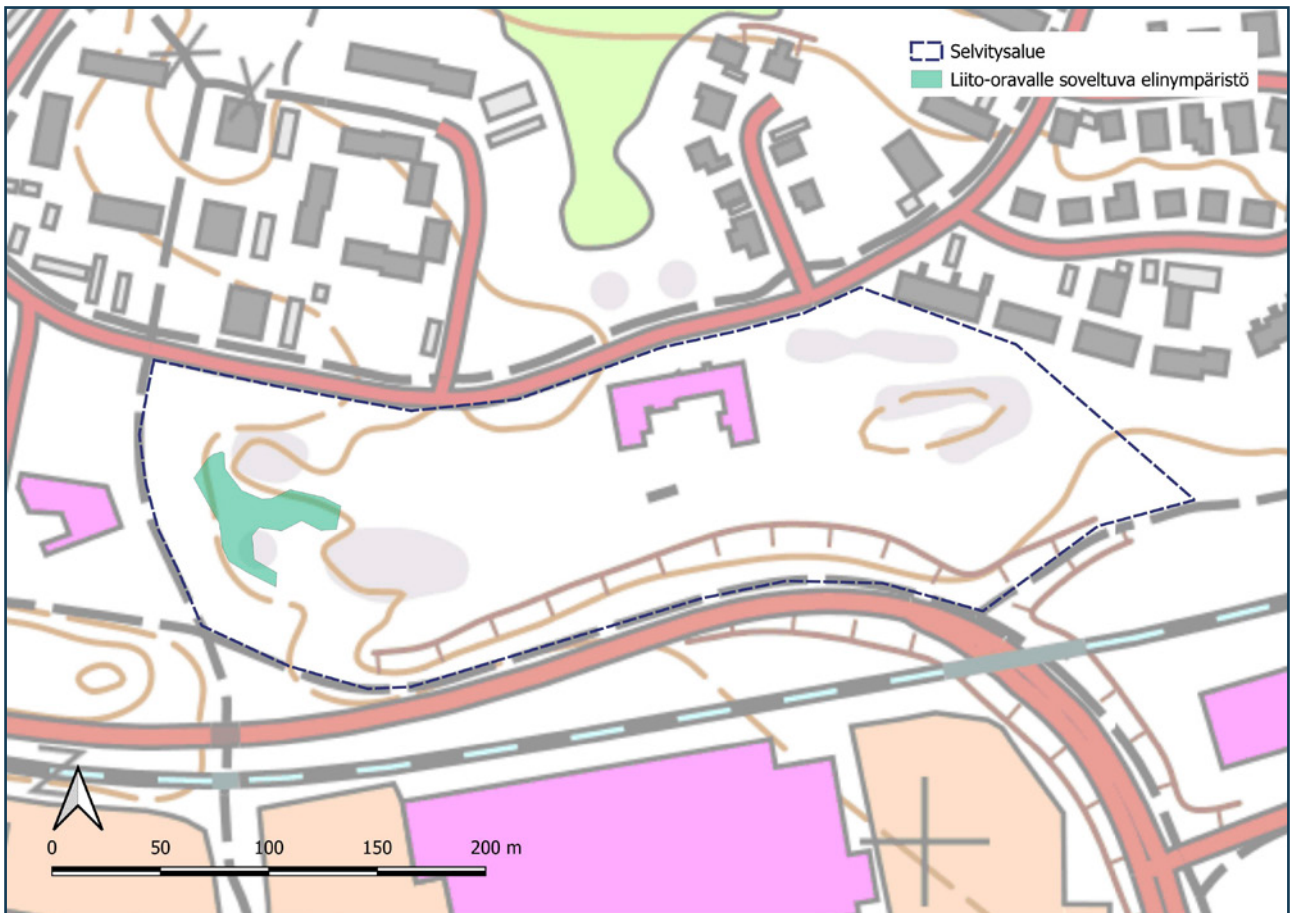

Kuva 6. Haitallisten vieraslajien esiintymisalueet.

5.3. Liito-oravalle soveltuva elinympäristö

Selvitysalueen ainoa liito-oravalle soveltuva elinympäristö on länsiosassa kuivan lehdon eteläpuolella (kuva 7). Metsä on lajille kohtalaisesti soveltuva, sillä siellä on melko runsaasti haapoja, mutta esimerkiksi suojaisuutta muodostavat kuuset uupuvat (kuva 8). Lisäksi metsässä on ajourat (kuva 9). Alueen soveltuvuus on arvioitu lajin elinympäristövaatimusten perusteella (Nieminen & Ahola 2017, Hanski 2016).

Selvitysalueelta ei löydetty vuoden 2013 luontoselvityksessä lajin reviiriä (Ahlman 2013). Lähimmät tunnetut havaintopaikat sijaitsevat noin kilometrin päässä koillispuolella (Suomen Lajitietokeskus 2025). Soveltuvasta elinympäristöstä ei ole puustoista kulkuyhteyttä tunnetuille reviireille, eikä liito-oravan esiintymistä pidetä todennäköisenä. Sitä ei voida kuitenkaan varmistaa ilman kevätaikaista kartoitusta.

Kuva 7. Liito-oravalle soveltuva elinympäristö.

VTVTOS INIS

Kuva 8. Haapoja liito-oravalle soveltuvassa elinympäristössä.

VTVTOS INIS

Kuva 9. Ajoura liito-oravalle soveltuvassa metsässä.

6. Kirjallisuus ja lähteet

Ahlman, S. 2013:

Rauman Papinpelto 2:n luontoselvitys 2013. Ahlman Group Oy.

Alakopsa, J., Lehto-Halme, K. & Vesämäki, J. 2025:

Rauman Papinpelto 2:n lepakkoselvitys 2025. Sitowise Oy.

Hanski, I. 2016:

Liito-orava. Biologia ja käyttäytyminen. Metsäkustannus.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. Osa 1.

Nieminen, M. & Ahola, A. 2017:

Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö.

Suomen Lajitietokeskus 2025:

Liito-oravahavainnot selvitysalueelta ja lähistöltä. Julkinen havaintoaineisto. Viitattu 4.9.2025 (www.laji.fi).

SITOWISE